

«Estem anomenant gihadistes gent que només practica el terrorisme»

Dolors Bramon (Banyoles, 1943) és doctora en filologia semítica i història medieval, i professora emèrita d'estudis àrabs i islàmics de la UB

Dolors Bramon, a la Llibreria 22, on va presentar el seu llibre.

L'Islam avui és molt diferent al de quan va néixer?

Tot és diferent de quan va néixer. L'Islam, el cristianisme, les persones... Evidentment, tot va experimentant una evolució. Els temps canvien, i les interpretacions poden canviar, o millor dit, haurien de canviar sempre.

En què ha canviat?

En primer lloc, l'Islam neix com una religió, però també barrejada amb la política. I el cap d'aquest estat polític es deia califa, però va desaparèixer i ara ja no hi ha cap altre califa a l'Islam, malgrat que hi hagi un grup terrorista que cregui que ha proclamat califa un terrorista. I insisteixo en el concepte de fals califa i terrorista. Fixa't que no t'he dit gihadista.

Utilitzem malament aquesta paraula?

La fem servir malament per culpa d'uns terroristes que l'han pervertit, per un costat, i pel papanatisme occidental, per l'altre, que accepta les paraules sense cap sentit crític.

Quin és, doncs, el seu veritable significat?

En el món de l'Islam, perquè una acció pugui ser qualificada de gihadisme no es poden matar nens, dones, vells, cecs, malalts? i la llista és més llarga. I com estàs veient, res d'això està passant. Per tant, estem dient

gihadistes a gent que no practica gihadisme, sinó únicament el terrorisme.

Aquests grups estan guanyant la batalla de la propaganda?

Sí, des de fa dos o tres anys ja ens han guanyat la batalla de la propaganda. Potser perdran físicament la guerra a l'Orient, però la batalla propagandística l'hauran guanyat.

Els mitjans hem de fer autocrítica?

El que s'hauria de fer és corregir els plans d'estudis que segueixen els que es volen dedicar a la comunicació. Jo no culpo els mitjans, però crec que ignoren determinades coses: primer perquè no es pot saber tot, i segon perquè no han estat educats en determinades qüestions. Hi hauria d'haver plans d'estudi que formessin els futurs periodistes sobre l'Islam, perquè hi ha moltes persones musulmanes catalanes.

L'extremisme islàmic, a més, domina molt bé les eines de comunicació.

Abans que res, jo no en diria extremisme islàmic, en diria terrorisme pur i dur. Perquè la paraula terrorisme i la paraula Islam no poden anar de costat, igual que catolicisme i terrorisme. Qui practica el terrorisme no és creient en Déu. Però sí, aquest mal anomenat Estat Islàmic té persones expertíssimes en el domini d'Internet. Per tant, el mal que fan és immens. Tot això que es deia que el mal Islam es transmetia a les mesquites ja no és veritat, ja no cal. Ara, amb una pantalla d'ordinador a casa teva, hi tens accés. I si ets jove i dius als teus pares que te'n vas a l'habitació a fer deures, pots estar llegint propaganda terrorista a l'ordinador. Això és un perill que s'ha vist que existeix, perquè hi ha hagut persones que han nascut i crescut al nostre costat que se n'han anat amb aquests grups a través d'Internet.

Daesh, Isis, Estat Islàmic... com els hem d'anomenar?

Jo no em considero expertíssima a l'hora de jutjar si és o no un estat. Jo crec que no ho és, i en qualsevol cas no té la legitimitat internacional. Cap organisme internacional li ha concedit la categoria d'estat. Per tant, estat no crec. Islàmic? Això sí que ho nego rotundament i amb coneixement de causa. Perquè una cosa sigui islàmica ha d'estar d'acord amb la doctrina de l'Islam, i aquests salvatges, precisament, fan pràcticament tot el contrari del que diu.

Realment, el nom fa la cosa?

Sí, i tant. La terminologia no és mai innocent. No podem donar frívolament un nom a un concepte, acció o grup que no se'l mereix, perquè aleshores estem provocant la cerimònia de la confusió. És com si algú defensés que el moviment del Ku Klux Klan és un moviment cristià. Doncs miri, no. O Hitler era de l'òrbita cristiana, i Pinochet, i Videla, i Franco? tots ells es podrien definir com a polítics de l'àmbit cristià, i jo no els veig accions d'acord amb la doctrina del cristianisme.

Generalitzem massa, amb l'Islam?

El que passa és que aquest grup terrorista és doblement pervers, perquè fa terrorisme –i això ja és una perversitat- i a més utilitza nomenclatura religiosa. No es pot matar en nom de Déu, malgrat que s'ha matat més en nom de Déu en tot el món que no pas en nom de qualsevol altra cosa. Però presumir de matar en nom de Déu està en contra la idea de què és Déu i què vol per als mortals.

Vostè defensa que l'Islam va superar «un pas gegant» per a l'evolució de la dona, però a vegades costa de veure.

Si estudies la seva doctrina, la dona musulmana té moltíssimes més llibertats i drets que la dona catòlica. Però nosaltres cometem un error: comparem el que se'ns diu de la dona musulmana amb les dones que veiem pels carrers de París, Nova York o aquí casa nostra. I no és igual. Nosaltres, al carrer, veiem laïcisme, i ho estem comparant amb una cosa que es diu doctrina religiosa. Però si comparem dona musulmana i dona catòlica de veritat, doncs la musulmana té el divorci, dret a la seva pròpia economia, dret als anticonceptius, dret a la píndola de l'endemà? i la catòlica no ho té. Sí que és més lliure la dona laica que la dona musulmana, però a part d'això? A més, una cosa és la doctrina islàmica i l'altra el que fan alguns musulmans. Igual que passa amb el cristianisme.

Hi ha moltes interpretacions interessades de l'Alcorà?

Sí. Males interpretacions de fragments, però sobretot agafar una frase fora de context. Els llibres sagrats, tots, s'han de llegir sencers, perquè només així es pot saber quin és la doctrina que exposen. Ara, agafar-ne un trosset no és correcte. Per exemple, diuen que Jesús va dir que si et peguen en una galta, posis l'altra. I jo no veig gaires cristians amb la galta vermella. La gent, si li dones una bufetada s'hi torna. O sigui que, fora de

context, podríem dir que Jesús era ximple. O que Jesús era violent. Per tant, diuen que Jesús va dir una cosa, però se'n fan interpretacions del segle XXI.

La situació socioeconòmica influeix a l'hora de fer aquestes interpretacions esbiaixades?

De terrorisme i males interpretacions, a Occident n'hi ha hagut a manta. Moltes. Per exemple, el franquisme. Encara sentim a parlar dels morts a les cunetes, i això no és cristià. Males interpretacions n'hi ha hagut i n'hi haurà sempre. La meua feina està a explicar el que crec que és just, perquè després la gent ho escolti i ho pugui posar en pràctica.

És possible la convivència entre Islam i cristianisme?

Poden conivre, i estan convivint. No existeix una religió majoritària. A més, Catalunya està plena de gent que no practica cap religió. O que potser estan batejats, però no practiquen el cristianisme. O que potser són musulmans sense practicar-ho. No vivim en un món de creients, sinó de persones molt variades. Algunes necessiten el fet religiós, altres necessiten espiritualitat? tothom respon a les seves necessitats com pot.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2016/12/25/anomenant-gihadistes-gent-que-nomes/820871.html?utm_source=rss